

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har d. 3. december 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 30 (L58), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget og skal ses i sammenhæng med tidligere besvarede spørgsmål 23 (L58).

9. december 2014

Spørgsmål nr. 30:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 2. december 2014 fra SKS Applikation m.fl., jf. L 58 - bilag 8.”

J.nr. 2014-6970

Endeligt svar:

SKS Application Service har i BEU bilag nr. 8 (L58) kommenteret på mit svar på BEU spørgsmål nr. 23 (L58). De uddybende bemærkninger giver grundlag for en besvarelse, der målrettet adresserer spørgsmål vedrørende it-løsningerne VITAS, Jobcenter Planner og Jobnet for Jobkonsulenter.

SKS peger i bemærkningerne på, at VITAS, Jobcenter Planner og Jobnet for Jobkonsulenter er problematiske af følgende årsager:

- Der er tale om obligatoriske systemer, hvilket er i strid med den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi.
- Systemerne er lukkede, og der kan derfor ikke integreres til andre forvaltningsområder i kommunen, hvilket forhindrer udnyttelse af det fulde digitaliseringspotentiale.

SKS foreslår, at i stedet for at fastholde de obligatoriske systemer kunne de samme fordele opnås ved, at de foreslåede udmøntninger bliver minimumsløsninger, som kommunerne har pligt til at anvende, såfremt de ikke selv anskaffer en løsning.

Jeg vil i den forbindelse gerne indlede med at rette en misforståelse. Jobnet for Jobkonsulenter er et system, som jobcentre og arbejdsløsheds-kasser kan anvende, men ikke et system, de har pligt til at anvende. Der er derfor heller ikke tale om, at Jobnet for jobkonsulenter dikterer bestemte sagsgange for jobcentre og arbejdsløsheds-kasser.

I forhold til VITAS og Jobcenter Planner er der tale om en særlig problemstilling. Her er det min vurdering, at det af hensyn til at sikre opfyldelsen af de fastsatte mål i flere politiske aftaler, er nødvendigt at fastholde løsningerne som obligatoriske.

For VITAS' vedkommende drejer det sig om beskæftigelsesreformen og kontanthjælpsreformen, imens det for Jobcenter Planner drejer sig om beskæftigelsesreformen, kontanthjælpsreformen og sygedagpengereformen.

VITAS er en digital selvbetjeningsløsning til brug for virksomhedernes ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud i form af ansættelse med løntilskud og

virksomhedspraktik. Det vil blive obligatorisk for jobcentrene at modtage ansøgninger om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud via løsningen.

Systemet forventes at blive en administrativ lettelse for kommunerne og for private og offentlige arbejdsgivere. Det skal ses i lyset af, at det for virksomhederne vil være mest hensigtsmæssigt, at der er én landsdækkende løsning rettet mod deres selvbetjening, så virksomheder med afdelinger i flere kommuner ikke risikerer at skulle møde forskelligartede løsninger på tværs af kommunegrænser. Det samme gør sig gældende i de tilfælde, hvor virksomheder har borgere ansat med tilskud fra forskellige kommuner.

Det vil i givet fald medføre en ringere service for virksomhederne, hvis de skal anvende forskellige selvbetjeningsløsninger afhængigt af, hvilken kommune en kommende løntilskudsansat medarbejder eller person i virksomhedspraktik bor i.

Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at DA i deres høringssvar til udkast til lovforslagene L58 og L59 har støttet, at der udvikles landsdækkende løsninger – konkret i forhold til deling af jobordrer, der også er en del af den forbedrede virksomhedsservice. Baggrunden er, at landsdækkende løsninger kan medvirke til at understøtte, at jobcentrene udsøger ledige på tværs af kommunegrænser. DA giver i høringssvaret udtryk for, at de ønsker en ensartet kontaktflade for virksomheder til beskæftigelsessystemet.

I forhold til kommunerne er VITAS ikke et lukket system, men en minimumsløsning i den forstand, at det står kommunerne frit for at bruge oplysninger i VITAS til egne løsninger. Oplysninger i VITAS vil således blive tilgængelige for kommunerne via åbne snitflader, så kommunerne selv kan vælge, om de vil anvende VITAS' brugergrænseflade, eller om de af egne leverandører vil tilkøbe integration fra egne fagsystemer til VITAS.

VITAS er oprindeligt aftalt som led i kontanthjælpsreformen. Løsningen bliver som opfølgning på forliget om beskæftigelsesreformen udvidet med mulighed for ansøgning om oprettelse af voksenlærlingepåklædninger. Der er i beskæftigelsesreformen forudsat en effektiviseringsgevinst ved etableringen på 1 mio. kr.

Jobcenter Planner er et planlægningssystem, der skaber grundlag for, at ledige kan selvbooke samtaler på Jobnet. Systemet er integreret med de fælles data, som udveksles med kommunernes sagsbehandlingssystemer og Jobnet.

Det betyder, at når en ledig selvbooker en aftale på Jobnet, bliver den også vist i de kommunale sagsbehandlingssystemer. Der bliver herudover sendt en indkaldelse til sagsbehandlerens kalender, så den enkelte sagsbehandler direkte kan se, at en ledig har booket en tid.

Det er, jf. mit svar på BEU spørgsmål nr. 23 (L58), min vurdering, at den obligatoriske understøttelse til selvbooking er en forudsætning for, at selvbooking inden for en overskuelig tidshorisont understøttes i alle jobcentre. Med beskæftigelsesreformen skal der gennemføres mange flere samtaler, og det er derfor helt afgørende, at logistikken omkring samtalerne kan it-understøttes, og at der ikke er usikkerhed i forhold til, hvilken it-understøttelse der skal anvendes.

Understøttelse af selvbooking er oprindeligt aftalt i kontanthjælpsreformen og indgår også i sygedagpengereformen. Med beskæftigelsesreformen indføres pligt til selvbooking for dagpengemodtagerne. Der er i beskæftigelsesreformen forudsat en effektiviseringsgevinst ved selvbooking på 12 mio. kr.

Forslaget fra SKS om at gøre de foreslåede udmøntninger til minimumsløsninger, som kommunerne har pligt til at anvende, såfremt de ikke selv anskaffer en løsning, er efter min vurdering ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt.

En sådan løsning vil dels skabe usikkerhed om, hvorvidt alle ledige og virksomheder får den service, der er aftalt i reformerne, og dels vil der være betydelige omkostninger forbundet med at sikre implementering og dataudveksling mellem det fælles datagrundlag og flere forskellige decentrale systemer til selvbooking og selvbetjening i forhold til ansøgning om oprettelse af virksomhedsrettede tilbud.

Jeg vil dog gerne slå fast, at jeg har forståelse for, at obligatoriske systemer giver mindre fleksibilitet i kommunerne. Jeg er derfor indstillet på, at vi på sigt, når de politiske mål er indfriet, ser på, hvordan Jobcenter Planner kan blive en minimumsløsning for kommunerne. Der vil pågå dialog herom i regi af den fællesoffentlige dialoggruppe, hvor blandt andet KL deltager, samt i forligskredsen.

Dernæst vil jeg gerne kommentere på SKS' bemærkning om, at jeg har svaret faktisk forkert på spørgsmål 2 og 3, hvor jeg har svaret: ”Kommunerne har i den foreslåede udmøntning fortsat ansvaret for at it-understøtte sagsbehandlingen i forbindelse med beskæftigelsesindsatsen i jobcentrene”.

Jeg anerkender naturligvis, at der i forhold til VITAS og Jobcenter Planner er tale om statslige obligatoriske løsninger. Det fremgår tydeligt i bemærkningerne til de to lovforslag L58 og L59, at Beskæftigelsesministeriet stiller VITAS og Jobcenter Planner til rådighed som obligatoriske løsninger. Det ændrer dog ikke ved, at kommunerne fortsat har ansvaret for at it-understøtte sagsbehandlingen i forbindelse med beskæftigelsesreformen. Jeg mener derfor, at jeg har svaret rigtigt på SKS' spørgsmål, der ikke indeholdt en nærmere angivelse af, hvilke løsninger der blev spurgt ind til.

I den sammenhæng vil jeg samtidig gerne kommentere på SKS' bemærkning om, at ”det en fejlagtig vurdering, at det er en samfundsmæssig gevinst at lave lukkede systemer, der kun kan bruges inden for beskæftigelsesindsatsen, da det netop kun giver ensartet service i denne silo.”

Generelt er it-understøttelsen på beskæftigelsesområdet drevet af åbne standarder og udveksling af data. Det betyder f.eks., at når en ledig flytter fra en kommune til en anden, får den nye kommune adgang til vedkommendes sag. På den måde undgår man, at de samme oplysninger skal afgives på ny, og kommunen skal ikke indhente sagsakter manuelt fra fraflytningskommunen. Et andet eksempel er, at arbejdsløshedskasserne og jobcentre kan udveksles data på tværs.

Det betyder også, at kommunerne inden for rammerne af persondatalovgivningen har adgang til at bruge data fra beskæftigelsesområdet, hvis de vil etablere løsninger på andre forvaltningsområder.

Samtidig er der på beskæftigelsesområdet fokus på nedbrydning af datasiloer på tværs af forvaltningsområder. Her kan eksempelvis nævnes udveksling af data om unge på uddannelsesområdet, den planlagte udveksling af data i forhold til understøttelse af koordinatore, der skal støtte personer udskrævet fra psykiatrisk behandling og i forhold til personer, der har udstået deres fængselsstraf.

I forhold til VITAS vil jeg fastholde, at der skal være én fælles indgang for virksomhederne, så de ikke skal forholde sig til forskellige selvbetjeningsløsninger afhængigt af, hvilken kommune fx en kommende løntilskudsansat medarbejder eller voksenlærling bor i.

Endelig vil jeg gerne kommentere på, at SKS skriver, at min vurdering er faktisk forkert, når jeg i mit svar på spørgsmål 4 skriver: ”Baggrunden for, at staten på nogle få områder stiller obligatoriske løsninger til rådighed for kommunerne i forhold til beskæftigelsesindsatsen, er, at sikre en hurtig udbredelse og implementering. Det vurderes ikke at være muligt, hvis kommunerne hver især skulle tilvejebringe og implementere den nødvendige it-understøttelse.”

SKS skriver videre: ”Der findes nemlig allerede i dag løsninger i kommunerne, som dels understøtter de konkrete tiltag, som dels arbejder på tværs af forvaltninger og som allerede har været konkurrenceudsat på rammeaftale 02.19 via Statens og Kommunernes Indkøbs Service A/S (SKI) med direkte tildeling.”

Jeg vil her gerne fastholde mit svar på spørgsmål 4, idet jeg fortsat mener, at formålet med stille obligatoriske løsninger til rådighed for kommunerne i forhold til beskæftigelsesindsatsen er at sikre en hurtig udbredelse og implementering. SKS kan naturligvis være uenig i denne vurdering, men jeg mener ikke, at svaret er faktisk forkert.

Det er samlet set min vurdering, at de løsninger, som staten stiller til rådighed, er i god forlængelse af den fællesoffentlige digitaliseringsstrategi, hvor regeringen, kommunerne og regionerne har aftalt, at der gennem fire bølger arbejdes for at fremme anvendelsen af digitalisering til at forny og effektivisere den offentlige sektor.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen